

© Ventil 22 (2016) 1. Tiskano v Sloveniji.
Vse pravice pridržane.
© Ventil 22 (2016) 1. Printed in Slovenia.
All rights reserved.

Impresum

Internet:
http://www.revija-ventil.si

e-mail:
ventil@fs.uni-lj.si

ISSN 1318-7279
UDK 62-82 + 62-85 + 62-31/-33 + 681.523 (497.12)

VENTIL – revija za fluidno tehniko, avtomatizacijo
in mehatroniko
– Journal for Fluid Power, Automation
and Mechatronics

Letnik	22	Volume
Letnica	2016	Year
Številka	1	Number

Revija je skupno glasilo Slovenskega društva za fluidno
tehniko in Fluidne tehnike pri Zdrženju kovinske industri-
je Gospodarske zbornice Slovenije. Izhaja šestkrat letno.

Ustanovitelj:
SDFT in GZS – ZKI-FT

Izdajatelj:
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za strojništvo

Glavni in odgovorni urednik:
prof. dr. Janez TUŠEK

Pomočnik urednika:
mag. Anton STUŠEK

Tehnični urednik:
Roman PUTRIH

Znanstven-strokovni svet:
prof. dr. Maja ATANASIJEVIČ-KUNC, FE Ljubljana
izr. prof. dr. Ivan BAJSIČ, FS Ljubljana
doc. dr. Andrej BOMBAC, FS Ljubljana
prof. dr. Peter BUTALA, FS Ljubljana
prof. dr. Alexander CZINKI, Fachhochschule Aschaffenburg,
ZR Nemčija
doc. dr. Edvard DETIČEK, FS Maribor
prof. dr. Janez DIACI, FS Ljubljana
prof. dr. Jože DUHOVNIK, FS Ljubljana
prof. dr. Niko HERAKOVIČ, FS Ljubljana
mag. Franc JEROMEN, GZS – ZKI-FT, je upokojen
prof. dr. Roman KAMNIK, FE Ljubljana
prof. dr. Peter KOPACEK, TU Dunaj, Avstrija
mag. Milan KOPAC, POCLAIN HYDRAULICS, Žiri
izr. prof. dr. Darko LOVREC, FS Maribor
izr. prof. dr. Santiago T. PUENTE MÉNDEZ, University of
Alicante, Španija
doc. dr. Franc MAJDIČ, FS Ljubljana
prof. dr. Hubertus MURRENHOF, RWTH Aachen, ZR Nemčija
prof. dr. Gojko NIKOLIČ, Univerza v Zagrebu, Hrvaška
izr. prof. dr. Dragica NOE, FS Ljubljana
dr. Jože PEZDIRNIK, FS Ljubljana
Martin PIVK, univ. dipl. inž., Sola za strojništvo, Škofja Loka
prof. dr. Alojz SLUGA, FS Ljubljana
Janez ŠKRLEČ, inž., Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije
prof. dr. Brane ŠIROK, FS Ljubljana
prof. dr. Željko ŠITUM, Fakultet strojarstva in brodogradnje
Zagreb, Hrvaška
prof. dr. Janez TUŠEK, FS Ljubljana
prof. dr. Hironao YAMADA, Gifu University, Japonska

Oblikovanje naslovnice:
Miloš NAROBÉ

Oblikovanje oglasov:
Narobe Studio, d.o.o., Ljubljana

Lektoriranje:
Marjeta HUMAR, prof., Brigita OREL

Računalniška obdelava in grafična priprava za tisk:
Grafex d. o. o., Izlake

Tisk:
PRESENT, d. o. o., Ljubljana

Marketing in distribucija:
Roman PUTRIH

Naslov izdajatelja in uredništva:
UL, Fakulteta za strojništvo – Uredništvo revije VENTIL
Aškerčeva 6, POB 394, 1000 Ljubljana
Telefon: + (0) 1 4771-704, faks: + (0) 1 2518-567 in
+ (0) 1 4771-772

Naklada:
1500 izvodov

Cena:
4,00 EUR – letna naročnina 24,00 EUR

Revijo sofinancira Javna agencija za raziskovalno
delavnost Republike Slovenije (ARRS).

Revija Ventil je indeksirana v podatkovni bazi INSPEC.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano
vrednost spada revija med izdelke, za katere se plačuje
9,5-odstotni davek na dodano vrednost.

Dodatek na stalno pripravljenost

*Kaj se dogaja z našo akademsko, znanstveno in univerzitetno sfero? Kje so etika, morala, logika, zdrav razum in poštenost? Kje, kaj, kdaj in kdo so vprašanja za izvirni greh nastale situacije? Naj takoj na začetku pove-
mo, da smo o tem problemu v tej reviji že večkrat pisali, da smo že takrat navedli izvirni greh in ga bomo ob tej priliki ponovili. Večina napak, deviacij, pohlepnosti, egoističnosti, napuha, negospodarnosti, lakomnosti in številnih drugih nepravilnosti izvira iz prevelike »domačnosti« delovanja visokošolskih in univerzitetnih ustanov v naši Republiki*

Sloveniji. »Domačnost« pa nastane zaradi predolgega službovanja na enem mestu, zaradi pravil, ki onemogočajo domačo ali tujo konkurenco na učiteljskih mestih in zaradi nedotakljivosti zasedenih akademskih delovnih mest na univerzah.

Ko dijak izbere fakulteto za študij, jo uspešno konča, ostane na isti ustanovi pridobi pedagoške nazive docent, izredni in redni profesor, postane »kralj«. Po eni strani mu zrastejo »krila«, po drugi pa postane »omejen«. In ko ta ista oseba postane vodja oddelka, vodja katedre in dekan ali celo minister, je jasno, da to ni celovita osebnost, primerna za najvišje funkcije v državi. Ta ista oseba je to dosegla brez ostre konkurence, brez neodvisnega nadzora in brez poštene in odkrite kritične presoje od podrejenih in nadrejenih.

In kje je rešitev? Zelo preprosto, kar smo na tem mestu že večkrat zapisali in je poznano praktično na vseh univerzah v razvitem svetu. Noben diplomant javne fakultete ne bi smel takoj po zaključku šolanja ostati v službi na isti javni ustanovi. Celo več: država bi morala sprejeti zakon, v katerem bi bilo jasno napisano, koliko časa je posamezna oseba po zaključku šolanja lahko v javni službi na breme davkoplačevalcev. Na ta način bi se »domačnost« v veliki meri odpravila.

Pa pogledjmo primer Mramor. Zatrdil je, da mu je pravna služba dala pozitivno pravno mnenje o plačilu za stalno pripravljenost, kar se je kasneje izkazalo, da ni res. Torej se je zlagal. Ali je lahko nekdo, ki laže, dvakrat minister, dekan in redni profesor? Prav gotovo ne. Pravi, da ni vedel, da njemu ne pripada plačilo za stalno pripravljenost. Ali je lahko nekdo dvakrat minister, dekan in redni profesor, če te preproste, povsem jasne zakonitosti ne pozna? Prav gotovo ne. Pri pojasnjevanju izplačila za stalno pripravljenost je govoril bebavo, površno, brez konkretnih podatkov in nejasno. Ali je lahko nekdo dvakrat minister, dekan in redni profesor, če povsem preprosto situacijo razlaga tako nerazumljivo? Prav gotovo ne. Trije neji, ki vse povedo o značaju človeka.

Samo za primerjavo. Če se v naravi pojavi bolezen, na primer lubadar v gozdu, je za njegovo zaježitev in uničenje treba ostro ukrepati. Posekati je treba vsa poškodovana drevesa in tudi okužena zdrava drevesa. Če gospodar gozda tega ne stori, se sreča s še večjimi posledicami. Drugi primer. Pred desetletjem smo imeli v Sloveniji največ prometnih nesreč na prebivalca v Evropi. S sprejetjem nove zakonodaje za prometne prekrške, ki je bila in je še najostrejša v Evropi, se je pri nas število nesreč drastično zmanjšalo.

Podobno bi bilo treba ukrepati na akademskem področju. Število kršitev je preraslo vse razumne meje. Spremeniti bi bilo treba zakonodajo do take mere, da bi takim kršiteljem, kot so razni mramorčki, brenčički, žizmončki, setnikarji in drugi, prepovedali opravljati pedagoško delo. Zakonodaja bi morala omogočiti, da se takim ljudem vzame pedagoški naziv. Ali ni to povsem analogno z voznikiškim izpitom? V obeh primerih je potrebno dokazati neka znanja in neke s predpisi določene veščine, pa naj bo to za pridobitev vozniškega dovoljenja ali naziva profesor. S prekrški jih očitno zanikajo, kar pomeni, da niso več primerni za nazive, ki so jih pred časom dobili.

Nekateri na ljubljanski univerzi porabljajo denar neupravičeno, drugi na isti univerzi, ki delamo na tehničnem področju, pa nimamo denarja niti za potrošni material za vaje za študente. Tega moramo, če sploh želimo opravljati praktične in laboratorijske vaje, kupovati z denarjem, ki ga pridobimo z delom na prostem trgu. Celo več: nekateri moramo prostore za opravljanje laboratorijskih vaj vzdrževati z denarjem, ki ga prislužimo na trgu z delom v podjetjih, in to izven zakonsko predpisanih pedagoških obveznosti. Kakšna enakost na isti ustanovi!

Janez Tušek